

1/2012

KOMPOSITIO

Suomen Säveltäjät ry:n jäsenlehti

Tammikuu 2012

KOMPOSITIO 1/2012

Suomen Säveltäjät ry:n jäsenlehti

Julkaisija

Suomen Säveltäjät ry
Runeberginkatu 15 A 11
00100 Helsinki
www.composers.fi
Puh. 09 - 44 55 89
Fax 09 - 44 01 81

Päätoimittaja

Annu Mikkonen
annu.mikkonen@composers.fi
Puh. 09 - 44 55 89

Suomen Säveltäjät ry:n johtokunta

Tapio Tuomela (puheenjohtaja)
Antti Auvinen (varapuheenjohtaja)
Veli-Matti Puumala
Harri Suilamo
Johan Tallgren
Riikka Talvitie
Olli Virtaperko

Taitto

Kanava.to
susanna.raunio@kanava.to

Kansikuva

Jäätynyt miniatyyriputarha.
KUVA: SUSANNA RAUNIO.

Sisällys

- 02 Pääkirjoitus
- 03 Erik Bergman suomalaisessa nykymusiikissa
- 09 Yksityinen kopiointi hyvitettävä taiteen tekijöille
- 10 Korunk Zenéje – aikamme musiikkia Unkarissa
- 14 Onnittelemme
- 14 ISCM-valintoja
- 15 Kantaesityksiä
- 17 Sävellyskonsertit
- 17 Haetaan toimistoassistenttia
- 18 Sibelius-rahaston apurahat
- 19 Madetoja-säätiön avustukset
- 19 Kevään 2012 kalenteri

PUHEENJOHTAJAN VUODENVAIHTEEN TERVEHDYS

Yhdistyksemme toimintaympäristö on parhaillaan poikkeuksellisessa myllerryksessä. FIMIC ja Musex yhdistyvät vuodenvaihteessa uudeksi organisaatioksi, joka saa nimen Music Finland. Samaan aikaan valmistellaan LUSES:n ja ESEK:n toimintojen yhdistämistä säätiöksi, joka kokoaisi luovan ja esittävän musiikkialan tukitoiminnot saman katon alle. Erityisesti kevyessä musiikissa voitaisiin säästää hallintokuluja keskittämällä haut yhdelle luukulle.

LUSES- ja ESEK-tukien alamäki keskusteluttaa edelleen. Olemme ilmeisesti veikanneet väärää hevosta kiinnitettyämme hyvitysmaksun perustan toteutuneeseen kopioinnin määrään. Musiikin ja siihen synkronoidun kuvan kopiointi on siirtynyt mobiililaitteisiin, jotka eivät valitettavasti kuulu hyvitysmaksujärjestelmän piiriin. Kaiken lisäksi musiikkia ei enää niinkään osteta tai ladata vaan vuokrataan (esimerkiksi Spotifyn kaltaisten pilvipalveluiden kautta), jolloin putoaa pohja lainsäätäjän meille myöntämältä oikeudelta yksityisen kopioinnin korvaavaan ”kohtuulliseen hyvitykseen”.

Epäkaupallisen musiikin ja sen diversiteetin tukemisen tarpeesta vallitsee kuitenkin EU:ssa suhteellisen laaja yhteisymmärrys, jonka varassa meidän taiteilijoitten kannattaisi nyt miettiä asteittaista siirtymää sellaiseen tukijärjestelmään, joka olisi ”teostoveroksi” pahansuovasti ristittyä hyvitysmaksua katu-uskottavampi.

YouTube, Google ja nettioperaattorit tietävät varmasti netissä liikkuvista sisällöistä ja liikenteen määrästä enemmän kuin oikeudenomistajille kertovat. Yksi vetoaa liikesalaisuuteen, toinen yksityisyyden suojaan, ja valtaosa älypuhelimien jyrkästi kasvattamasta bittivirrasta on lisensioimatonta materiaalia. En silti pitäisi mahdollisena pientä, laajapohjaista netin sisältömaksua, *poco a poco crescendo*. Siinä olisi analogiaa rahamarkkinoiden transaktioille esitettyyn ns. Tobinin veroon, jonka mahdollinen tuotto haluttaisiin käyttää yleishyödyllisiin tarkoituksiin.

Vuodenvaihte tuo muutoksen myös pohjoismaiseen säveltäjäyhteistyöhön. Pohjoismaisen Säveltäjäneuvoston (NKR) pääsihteerin toimi lakkautetaan ja tehtävät delegoidaan yhdistyksille. Puheenjohtajat työstävät parhaillaan uutta toimintamallia, jolla voitaisiin kehittää säveltäjäjärjestöjen yhteistoimintaa ja kommunikaatiota. NKR:n konkreettisin tehtävä on huolehtia Pohjoismaisten Musiikkipäivien tulevaisuudesta, mutta tilausta on myös yhteisille vientihankkeille. Yhdessä näymme sitä paremmin, mitä kauempana Pohjolasta liukumme.

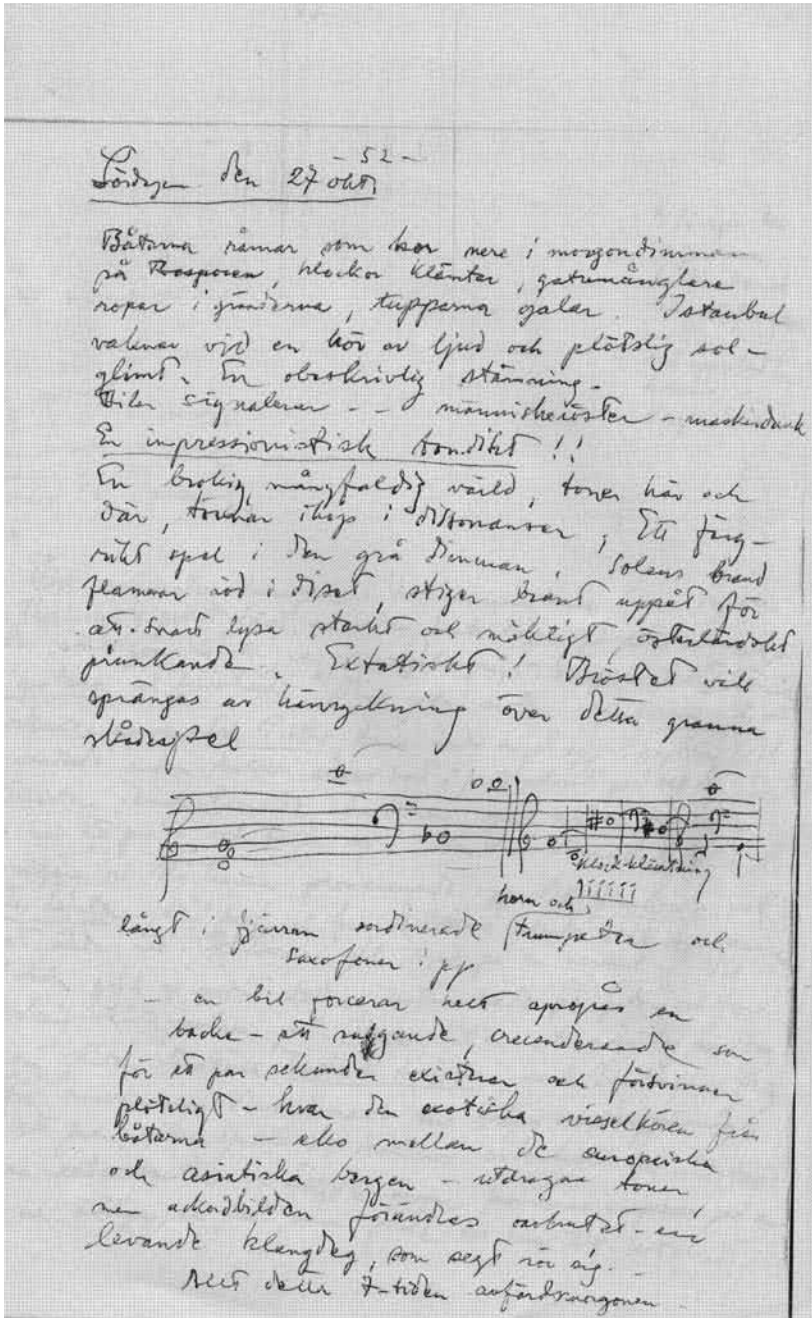
Säveltäjäammattin tulevaisuuteen katsominen on hallinnut tämänvuotisia seminaarejamme. Teknologiatyöryhmämme seuraa kehitystä valppaana, ja toisaalla olemme päässeet mukaan keskusteluun, jossa haetaan säveltäjälle roolia musiikkioppilaitoksissa. Myös seurakuntien ja säveltäjien yhteistyöstä neuvotellaan. Toteutuessaan näillä hankkeilla voi olla merkittävää työllistävää vaikutusta.

Luovaa Uutta Vuotta toivottaen

Tapio Tuomela

ERIK BERGMAN SUOMALAISESSA NYKYMUSIIKISSA

ESITELMÄ ERIK BERGMAN -SYMPOSIUMISSA 21.11.2011

Erik Bergmanin matkapäiväkirjasta 27.10.1956, viimeinen aamu Istanbulissa. KUVA: SIBELIUS-MUSEO.

”O låt mig bli en förelöparfågel” - ”Anna minun olla edelläkävijälintu”. Näillä sanoilla alkaa Erik Bergmanin vuonna 1962 säveltämä teos *Fåglarna*. Teksti on säveltäjän silloisen puolison, kirjailija Solveig von Schoultzin käsialaa. Alkufraasi kiteyttää koko Bergmanin säveltäjäneetoksen: jatkuvan pyrkimisen eteenpäin, jatkuvan halun löytää uusia ilmaisukeinoja. Sattumaa tai ei, fraasi vieläpä alkaa ja päättyy tekijänsä nimi-kirjaimia vastaavilla sävelillä E ja B.

Lintu on vertauskuvana myös yhdes- sä Bergmanin viimeisimmistä teoksista, kuorolaulussa ”En sång om Bellman”, jossa LARS HULDÉNIN tekstin avulla ko- hotetaan malja nyt-hetkelle ja verrataan sitä vaikeasti vangittavaan lintuun. Siispä: ”Låt mig utbringa en skål för ögon- blicket!”.

Lintu-teemaan punoutuva kaksois- metafora ilmentää kahta Bergmanin sävel- täjäkuvan vastakkaisia peruspiirrettä. Toisaalla ilmenee halu ilmaista läsnä- olon, nyt-hetken vapautta ja affektiivista voimaa, toisaalla tietoinen ja rationaalinen pyrkimys kehittää uusia menetelmiä tämän välittömän kokemuksellisuuden ilmaisemiseksi musiikillisin keinoin. Kokemuksien lähtökohtina toimivat Bergmanille niin luonto, kirjallisuus ja vieraat kulttuurit kuin ruumiin ilot ja arkilogiikan kumoava huumorikin.

Hyvänä esimerkkinä elämyksellisyy- den ja rationaalisuuden tiiviistä suh- teesta käy Bergmanin vuonna 1956 tekemän Istanbulin-matkan viimeinen aamu, jonka hän tallensi matkapäiväkir- jaansa.

Laivat mylvivät kuin lehmät alhaalla Bosporin aamuhämärässä, kellot kumisevat, katukauppiat huutelevat kujilla, kukot kiekuvat. Istanbul herää äänten kuoroon ja äkilliseen auringonvaloon. Sanoinkuvaamaton tunnelma. Autot tööttäilevät... ihmisten ääniä... koneiden pauhua.

Impressionistinen sävelruno!

Moninainen maailma, sieltä ja täältä kuuluu säveliä, jotka törmäilevät toisiinsa riitasointuina; värikäs leikki harmaassa sumussa. Auringon säteet liekehtivät punaisissa sävyissä, nousevat ylöspäin, vain luodakseen yhtäkkiä voimallisen itämaisen valohäikäistymisen. Ekstaattista! Rinta meinaa räjähtää tästä kauniista speaktaakkelista.

>>

Tätä jaksoa seuraavan nuottikirjoituksen jälkimmäinen osa muodosti myöhemmin sellaisenaan *Aubade*-orkesteriteoksen sävelrivin ensimmäisen puoliskon. Ei ole niinkään olennaista, että kuuliko Bergman Istanbulin aamussa juuri nämä sävelet, sillä sävelrivi ja siten koko teos kuitenkin sai alkunsa kyseisessä ekstaasinomaisessa kokemuksessa. Esimerkki kertoo, kuinka modernismin, eksotismin, ekstaattisuuden ja synesteettisyyden kaltaiset kokemusalueet kulkivat Bergmanilla käsi kädessä.

Suomalaisessa musiikinhistoriankirjoituksessa Bergman on asetettu pääasiassa modernistin lokeroon. Samalla on kuitenkin kiinnitetty huomiota myös säveltäjäkuvan romanttisiin piirteisiin. Tämä modernististen ja romanttisten piirteiden yhteys ei ole yllättävää, sillä näitä ideologioita määrittävät samat perususkomukset, nimittäin usko yhtenäiseen säveltäjäsubjektiin teosten takana sekä usko musiikin historian jatkuvaan, yksi-suuntaiseen, lineaariseen kehittymiseen. Bergmanin estetiikassa ilmeneekin harvinaisen kirkkaana tämä modernismin olemuksellinen ristiveto, joka syntyy toisaalta tarpeesta musiikin uudistamiseen ja toisaalta uskosta muuttumattomaan säveltäjä-minuuteen näiden uudistusten moottorina.

Bergmanin musiikille ja sen vastaanotolle on olemuksellista juuri monenlaiset ristivedot, jotka avautuvat paitsi subjektiivisen ja objektiivisen elementin myös muun muassa ekstaasin ja käsitteellisen hallinnan, affektiivisuuden ja rationaalisuuden sekä uudistumisen ja samana pysymisen välille. Tietty kitka on Bergmanin musiikin ydin.

Pohdin seuraavaksi Bergmanin musiikin keskeisiä tyylipiirteitä ja tiettyä ”bergmaniaanista musiikki-identiteettiä”. Sen jälkeen esitän joitakin huomioita Bergmanin sävellystuotannon eksoottisesta juonteesta. Lopuksi palaan Bergmanin asemaan suomalaisessa nykymusiikissa. Päämääränäni on korostaa Bergmanin säveltäjäprofiilin erityisyyttä nykymusiikin kentällä.

Tyylin perustekijät Bergmanin teosluetelo käsittää 150 opusta. Ilman opusnu-

”Muistiinpano sisältää runsaasti huomioita muun muassa eri sävellajien affektisisällöistä, mutta kiinnostavasti yksityiskohtana Bergman kiinnitti huomion juuri huokausmaiseen dynamiikkaan, jolla Grossman ja kuoro vahvistivat vahvan tunnelatauksen sisältävää sanaa ”Hölle”, ”helvetti”.”

meroa olevat sävellykset sekä pöytälaatikon kätöksissä lojuneet nuoruudenteokset mukaan lukien määrä nousee lähes kaksinkertaiseksi ja sävellysten syntyajan kohdat levittäytyvät, todellakin, peräti yhdeksälle vuosikymmenelle.

Voimakkaasta säveltäjäneetoksesta kertoo se, että laaja tuotanto monine eri tyylikausineen ja monine sovellettuine sävellysmenetelmineen aina myöhäisromantiikasta sarjallisuuteen ja sattumamusiikkiin sisältää kaikissa eri vaiheissaan tunnistettavan Bergmanille tyypillisen musiikillisen peruseleistön. Eleistöön kuuluu muun muassa seuraavat tekijät

- 1) rytmisesti kiihtyvät eleet
- 2) huokausaihe
- 3) nouseva ja/tai kiihtyvä (sekvensiaalinen) aiheensiirto
- 4) voimakkaan kontrastoivat kudokset
- 5) alarekisteristä asteittain kasvavat melodiset linjat
- 6) tekstin ja musiikin tiivis suhde
- 7) staattiset sävelkentät / urkupisteet
- 8) kiilamaiset muotoratkaisut
- 9) ihmisäänen ja (lyömä)soittimien epäkonventionaalinen käyttö

Näistä Bergmanin musiikin peruseleistä tunnistettavin lienee huokausmainen aihe (”taaa-ta”), jota esiintyy runsaasti hänen myöhäisteoksissaan mutta jota löytyy myös hänen vähemmän soitetusta varhaistuotannostaan. Eleen juuria voi etsiä vertailemalla vaikkapa Bergmanin viulutanssia *Danse fantastique* (1943) SIBELIUKSEN *Danse caractéristique* (op. 79, nro 3) tai vertaamalla Bergmanin ensimmäistä orkesteriteosta *Burla* (1948) BARTÓKIN *Musiikkia jousille, lyömäsoittimille ja celestalle* -teoksen kolmanteen osaan.

Toki eleen juuria löytyy kauempaa. Kuten MIKKO HEINIÖ on huomauttanut, erityisesti alaspäisenä se assosioituu helposti Sibeliuksen *Finlandian* vaskialoitukseen. Mutta se kuului jo barokin affekti- ja kuvio-oppiin, joiden yhteydessä sitä on kutsuttu nimellä *pianto* (itku tai kyynel), ja se saattoi esiintyä sekä ylöspäisenä että alaspäisenä liikkeenä. Etenkin dynaamisesti ja rytmisesti korostettuna, kuten usein Bergmanilla, se viittaa aina voimakkaaseen tunnesisältöön, affektiivisuuteen ja ruumiillisuuteen. Elettä voi kutsua hyvällä syyllä juuri huokauseleeksi, sillä huokauksessa on aina mukana ruumis, tunne, ääni ja tietty merkityssisältö.

Eleen musiikinhistoriallisista sisällöistä ja kytkennöistä Bergman oli hyvin tietoinen. Esimerkkinä käy huhtikuulta 1943 peräisin oleva muistiinpano, jonka Bergman laati kuunnellessaan Itävallassa Wiener Sängerknaben -poikakuoron ja johtajansa FERDINAND GROSSMANIN harjoittelemaa BACHIN Matteuspassiota. Muistiinpano sisältää runsaasti huomioita muun muassa eri sävellajien affektisisällöistä, mutta kiinnostavasti yksityiskohtana Bergman kiinnitti huomion juuri huokausmaiseen dynamiikkaan, jolla Grossman ja kuoro vahvistivat vahvan tunnelatauksen sisältävää sanaa ”Hölle”, ”helvetti”.

Myöhemmästä Bergmanin tuotannosta hyvänä esimerkkinä käy ensimmäisen osan kontrafagottisoolo teoksesta *Colori ed improvvisazioni* vuodelta 1973. Tämä katkelma sisältää paitsi huokauslettä eri muodoissaan myös monia muita edellä esitetyn listan Bergmanille tyypillisiä eleitä: alarekisteristä kehkeytyvän melodiaperiaatteen, rohkeaa lyömäsoittinten käyttöä, rytmistä kiihtymistä, kiilamaista muotorakentelua, sävelken- >>

Hos Wiener Sängerknaben den 16 april 1943, hörsamning med prof. Grossmann (Mattheuspassion): Prof. G. förklarar texten och också motsvarande musikaliska uttryck hos Bach (Bach är alltid optiskt!) Passionskoralen (som förklarar 3 sgr) som för 1 och 28 nyttjade st i E-dur. Prof. G. förklarar ackorden (hans förklarar och frågar vad det är för ett ackord (i ackordföljden) som neapolitanskt sextackord, eller frisa smärtan med huvudrörelser, sjungen för det musikaliska uttrycket. Eller smärtan "vindigt sid" - Han ber oss ut varje ord, förklarar orden i stäm-färg. (Han försöker också att förklarar att sjunga med och bundet, inte som italiensare = glädigt; tonen!) Ordet duldet (hur Jesus tål, är tålnodig) måste bli tygsare; men! (hurvohlén u är inte tygs). Visse ställen måste alla sjunga i tur och ordning. Freuden (med holocaust måste julen)

D-dur (Sonat der Sonne) de gamla mäotarna hade ett maktlös sinne för konerterna.

Så obblafen unser Lunden ein "inte så sorgligt, tvärtom (man är glad att sjunga somme in)

Tacksamt att modellera dessa motagliga leern, man för ett friskt och omedelbart uttryck i sången, komma därtill klarheten i de rösterna

Med stora ögon, med ett förvånat uttryck lysarna gossarna till prof Grossmanns förklaring till Judas förändring mot Kristus.

Judas försöker Jesus i E-dur, (i kärlekens tonart, i kärleksuttryck men falskt)

Oh, Holle Oh, (kär, grisen) Holle le

den Koralfantasi (sopranen koralmelodien det levande elementet det andra stämmans uttryck), fast, manlig, kraftig center

Tunn falschaktad (miskt) förfalla (myg sopran) (falsk) förmas-melodie (Weiner-uttryck) alten

tän staattisuutta ja kasvavan intensiteetin tuntua. Esimerkin lopussa esiintyy myös äkillinen siirtyminen musiikillisesta tilanteesta ja soinnista toiseen. Ei ihme, että tämäntyyliset katkelmat – ja etenkin *Colori*-teos kokonaisuutena – ovat niitä, joiden mukaisesti Bergmanin sävellystyylä usein ensimmäiseksi mielletään.

Huokausele on siis esimerkki Bergmanin säveltäjäprofiilin tekijästä, joka paitsi läpäisee uran eri vaiheet ja sävellykset myös kytkee Bergmanin musiikin vahvasti musiikinhistorialliseen peruskuvastoon. Huokausele tuo musiikkiin myös vahvan ja yliyksilöllisen affektiivis-kehollisen läsnäolon tunnun, joka yhdistää kuulijan kokemuksesta paitsi säveltäjän kokemukseen myös laajempaan historialliseen ja kulttuuriseen kontekstiin. Saman voi sanoa koskevan kaikkia muitakin edellä mainittuja Bergmanin musiikin yleisiä piirteitä. Havainnollistan näitä seuraavassa Bergmanin säveltäjäkuvan sivuuttamattoman osatekijän, eksotiikan kautta.

Laajennettua eksotiikkaa Bergman 1930-luvun varhaistuotanto, joka on enimmäkseen säilynyt julkaisemattomina käsikirjoituksina, on sävelkieleltään ikään kuin harmonisesti terästyttävä kansallisromantiikkaa. Tekstisisällöltään se on pääosin vahvaa kotiseutukiintymystä ilmentävää. Joukossa on mm. *Nykarleby*-niminen laulu ERNST VIKTOR KNAPEN tekstiin, monia sävellyksiä muun muassa JACOB TEGENGRENIN runoihin sekä lukuisia kotiseudun luonnon ja kulttuurin innoittamia kappaleita. Bergman ilmaisi vahvan kotiseuturakkautensa myös monissa ajankohdan kirjeissään. Seuraava ote on 16.2.1936 päiväystä kirjeestä INGVALD KJELLMANILLE:

Toivon pääseväni pian takaisin rakkaalle Pohjanmaallemme, todelliseen kevätvalon maahan, toivon että pääsiäinen tulisi pian, toivon näkeväni arkojen pajunkissojen heiluvan kevään tuulessa ja toivon, että tuntisin jalkojeni alla jäsen asfaltin sijaan sointuvan lumihangen.

Tämä kuvaus on aistipiirit ylittäväsä elämyksellisyydessään ja nykyhetkes-

”Tämä käänteentekevä tapahtuma voidaan kirjeenvaihdon perusteella ajoittaa vuoden 1932 juhannukseen, ja syntynyt pianosävellyskin, Midsommarnatt, on säilynyt. Kyse ei ollut säveltäjänkykyjen äkkinäisestä ja mystisestä ilmestymisestä tuona yönä vaan ratkaisevasta kokemuksesta, jonka myötä jo vuosia harjoitettu musiikillinen aktiivisuus valikoitui lopullisesti elämänuraksi.

tä irtautuvassa ekstaattisuudessaan hyvin lähellä alussa esillä ollutta Istanbulin aamun kuvausta. Ehkä yllättäen tällaista kotiseuturakkautta osoitusta voidaan pitää myös yhtä lailla eksotisena. Nationalismi ja eksotisismi ovat nimittäin lähellä toisiaan, kuten mm. RICHARD TARUSKIN on kirjoituksissaan osoittanut. Kansallistunne nojaa aina johonkin, joka ei ole välittömästi läsnä, johonkin piilevään ihmisiä yhdistävään henkeen, paikalliseen mytologiaan tai luonnonmystiikkaan. Se on siis, ehkä yllättäenkin, usein yhtä eksotista, ja kirjaimellisesti siis muualla, kuin vieraisiin kulttuureihin tai ajattelutapoihin liitettävä eksotiikka.

Bergman usein kiinnitti huomion eksoottisissa kulttuureissa, ja erityisesti niiden musiikeissa, elementteihin, jotka jo jollain tavalla olivat hänen oman musiikkinsa osia. Tutkija JULIA SHPINITSKAYA on esimerkiksi huomauttanut, kuinka 1970-luvulla Bergmania kiinnostanut buddhalainen rituaalimusiikki, jonka vaikutteita näkyy esimerkiksi teoksissa *Bardo Thödol* ja *Tipitaka*, herätti Bergmanin huomion erityisesti siinä käytettyjen borduna- ja urkupistetyyppisten tekniikoiden suhteen.

Kuten aikaisemmin toin ilmi, erilaiset paikallaan pysyvät eleet olivat yleisiä Bergmanin teoksissa jo 1930-luvulta lähtien. Aluksi ne esiintyivät urkupisteen muodossa ja muuntuivat myöhemmässä tuotannossa staattisten sointikenttien muotoon. Esimerkkinä voi mainita vaikkapa Bergmanin ensimmäisen kustannetun teoksen, kansanlaulusovituksen ”Den vän jag älskat haver jag nu mist”, jonka jälkimmäinen taite leppää

kvinttiurkupisteen päällä sekä laulun ”Olet tuskani” laulusarjasta *Rakastetulle* op. 6 (1942). Muita vastaavia esimerkkejä löytyy runsaasti, ja paikallaan pysyvillä sävelillä tai soinneilla on usein myös selkeä tekstiin liittyvä funktio.

Toinen esimerkki periaatteesta, jonka mukaan Bergmanin eksotiikka oli ikään kuin ”oman itsen kuulemista toisen korvin” löytyy hänen suhteesta saamelaiden musiikkiin, joikuihin. *Lapponia*-kuoroteoksen toisessa osassa Bergman on halunnut tavoittaa, omien sanojensa mukaan, joiun olemuksen keskittymällä kahteen tekijään, jotka hän koki joikujen olennaisimpina elementteinä. Toinen näistä on lyhyt jambi-rytmisen kahden sävelen motiivi, ja toinen on keskimääräisen sävelkorkeuden kohominen joikaamisen aikana.

Vaikka Bergman kertoi löytäneensä nämä elementit 1970-luvulla joikuja tutkiessaan, mutta myös ne olivat osa hänen sävelkieltään jo ennen sitä. Esimerkiksi jambirytmisen motiivi esiintyy mm. teoksissa *Burla*, *Colori ed improvvisazioni* sekä *Loleilä*. Intensiteetin kasvuun tähtäävä nouseva sävelkorkeus taas saa sekin monia eri ilmenemismuotoja. Yksi esimerkki löytyy *Hathor*-sarjan neljännestä, *Hathor*-jumalatarta ylistävästä osasta. Kuoron sopraanot ja altot laulavat toisteisesti sanaa ”schöne” jatkuvasti laajenevana sointuna. Osan lopussa sointu sisältää kaikki krooman kaksitoista säveltä kuin *Hathorin* kaikkivalttiutta kuvaten.

Muisti ja olemisen tyyli Bergman pa-lasi muistoissaan usein hetkeen, jonka

koki säveltäjänuransa lähtölaukauksena. Muistelujen sisällön voi tiivistää eri lähteistä seuraavasti:

Yhtenä valoisana juhannusyönä, tuomien tuoksuessa, ajoimme poikien kanssa moottoriveneellä pitkin saariston ulapoita, jotka heijastivat punaisen taivaan värejä. Kun tulin kotiin, otin nuottipaperia, menin sängylle ja aloin kirjoittaa sarjaa pianolle. Sävelet vain tulvivat sisältäni. Kappaleessa oli mukana muun muassa hyttystanssi, sillä tuolloin oli vietävän paljon surisevia hyttysiä. Chopin, Grieg ja kansanmusiikki lienevät antaneet vaikutteita tuon esikoisen syntymiseen.

Tämä käännteentekevä tapahtuma voidaan kirjeenvaihdon perusteella ajoittaa vuoden 1932 juhannukseen, ja syntynyt pianosävellyskin, *Midsommarnatt*, on säilynyt. Kyse ei ollut säveltäjänkykyjen äkkinäisestä ja mystisestä ilmestymisestä tuona yönä vaan ratkaisevasta kokemuksesta, jonka myötä jo vuosia harjoitettu musiikillinen aktiivisuus valikoitui lopullisesti elämänuraksi.

On kiinnostavaa, että muistikuvassa on lähes kaikki Bergmanin säveltäjäkuvan sittemmin keskeisiksi muodostuneet piirteet: luontoelämykset, inspiroitunut sävellystapa, kokonaisvaltaiset aistimukset (värit, tuoksut, äänet), äärikokemukset (juhannusyö), seuraelämän ja yksinolon rinnakkaisuus, musiikin juurtuminen sointiin (Chopin), rytmiiikkaan (hyttystanssi) ja historiallis-kulttuurisesti kaukaisiin alkulähteisiin (kansanmusiikki).

Muistikuva kertoo yhtälailla muistelun kohteena olevasta nuorukaisesta kuin muistelevasta, jo asemansa vakiinnuttaneesta säveltäjästä. Bergman halusi löytää tietyt omaksi kokemansa piirteet jo nuoruudestaan. Käsitys yhtenäisestä henkilöhistoriasta ja musiikin perustekijöistä houkuttelee tarkastelemaan asiaa fenomenologisen filosofian kautta. Siinä *tyyli* ymmärretään ihmistä luonnehtivaksi olemisen tavaksi, olemisen tyyliksi. Kuten suomessa esimerkiksi filosofi SARA HEINÄMAA on selvittänyt, tyyli ei paikannu vain joihinkin määrättyihin piirteisiin vaan ilmenee tosiasioiden, tekojen, olioiden ja omi-

naisuuksien välisissä yhteyksissä. Tyyli ei myöskään ole pysyvä vaan muuttuva ja dynaaminen tuleminen tapa. Esimerkiksi pukeutumistyyli ei Heinämaan mukaan muodostu erilaista vaatekappaleista vaan siitä jatkumosta, joka koko pukeutumisen liittyy. Tyylin alla ei ole muuttamatonta subjektia, joka sitä kannattelisi eikä se ole irrallaan esiintymistään.

Näin ollen voidaan sanoa, että Erik Bergmanin tyyli toteutuu niissä erilaisissa tavoissa, joilla edellä mainitut musiikin peruselementit liittyvät toisiinsa ja joilla ne ilmenevät sävellystuotannon eri vaiheissa erilaisiin sävellysmenetelmiin ja estetiikkoihin sulautuneina. Voidaan jopa sanoa, että Bergmanin tyyli ei uran monista erilaisista vaiheista huolimatta muuttunut miksikään. Tyylin toteuttamisen menetelmät kylläkin.

Olemisen tyyli voi siis laajeta merkitysyhteyksien muodossa musiikista Bergmanin elämään, muistiin ja persoonallisuuteen. Tässä ei ole kuitenkaan mahdollisuutta pureutua siihen tosi-seikkaan, että Bergmanin tapauksessa musiikin ja elämäkerrallisten tapahtumien suhde on poikkeuksellisen tiivis. Samoin tyyli voi laajentaa musiikin kosketuspinnat historiallisten linkkien kautta aikaan ennen Bergmania esimerkiksi kohti mainittua *pianto*-elettä sekä nousevan sekvensiaalisen aiheen sisältämää *climax*-figuuria. Samalla voi pohtia, voisiko tyyli laajasti ymmärrettynä sisältää siemenen myös Bergmanin musiikin laajenemiselle tähän päivään, *kuuntelemista* ohjaavaksi olemisen tyyliksi.

Erik Bergman nykymusiikissa

Musiikintutkimus painottaa nykyisin musiikin merkitysten aktivoimista nykypäivän kulttuurisessa tilanteessa musiikin sisäisten merkitysten etsimisen sijaan. Pyrkimys on osoittaa niitä leikkauspisteitä, joita yksilöllisen kuuntelijaposition ja tätä positiota ehdollistavien historiallissosiaalisten olosuhteiden välillä on. Tätä taustaa vasten kysymys Erik Bergmanin asemasta suomalaisessa nykymusiikissa tulee asettaa siten, että nykymusiikki ymmärretään musiikkina, joka soi tässä päivässä ja tämän päivän korville eikä

niinkään erillisenä ”nykymusiikki”-nimisenä historiallis-esteettisenä kategoriana. Kysymys siis kuuluu, mitä annettavaa Erik Bergmanin musiikilla on tämän päivän kuulijalle? Mitä merkityksiä se meissä aktivoi?

Tätä kysymystä voisi käsitellä loputtomiin, sillä sen verran monipuolisesta ja laajasta sävellysten joukosta on kyse Bergmanin tuotannossa. Vahva ja tunnistettava oma tyyli sekä laaja kulttuurinen, mytologinen ja kirjallinen tarttumapinta ovat omiaan lisäämään mahdollisuuksia musiikin kiinnostavuudelle. Keskityn lopuksi lyhyesti kahteen teki- jään, joiden kautta Bergmanin musiikin antia nykymusiikille voisi hahmottaa. Nämä ovat ruumiillisuus ja erotisismi sekä nyt-hetkeen keskittyvä kuuntelu.

Alussa mainitsin Bergmanin musiikille ominaisesta sisäisestä ja kitkasta, joka syntyy affektiivisen ja rationaalisen, yksilöllisen ja ylikysilöllisen välisestä jatkuvasta leikistä. Tämä hankaus tuottaa pohjimmiltaan myös Bergmanin estetiikan tietyn eroottisuuden/erotistisuuden, sillä, kuten muun muassa musiikintutkija STEPHEN DOWNES on esittänyt, erotistinen estetiikka perustuu juuri fantisoivan epävakauden ja mestarillisen formaalin hallinnan väliseen törmäykseen. Toinen musiikintutkija, CAROLYN ABBATE, puolestaan on todennut, että kaikki kohteet, joilta puuttuu merkitys tai jotka vastustavat merkityksiä ovat luonteeltaan eroottisia, sillä nimenomaan *eros* on se, joka herättää halun tulkita näitä kohteita merkityksellisinä olioina, herättää halun ottaa ne haltuun – vaikkapa sävellysteknisesti.

Vaikka Bergmanin musiikki perustuu tunnistettaville eleille ja usein hyvin sofistikoituneille ja harkituille rakennetekijöille, se kurkottaa kirjallisissa aiheissaan sekä aistimellisissa vangitsevuudessaan tasoille, joita ei edes periaatteessa voi selittää tyhjäksi rationaalisin tai käsitteellisin keinoin. Bergmanin musiikki on eroottista sanan filosofisessa ja transsendentissa merkityksessä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että Bergmanin tyyli, edellä mainitussa fenomenologisessa mielessä, todellakin voi levitä kuuntelemisen tavaksi, >>

joka korostaa kokonaisvaltaisuutta, antautumista, hurmioitumista ja vasta-kohtien groteskista yhtäaikaisuudesta nauttimista. Esimerkkinä käy vaikkapa Bergmanin kenties tunnetuin ja usein hilpeän vastaanoton saava kuorokappale *Das Grosse Lalula* CHRISTIAN MORGENSTERNIN absurdiin tekstiin. Modernien puhekuorotekniikoiden taivuttelemat äänet ja oudot kielelliset ilmaisut luovat kokonaisuuden, joka on yhtä aikaa kiehtova ja outo, hervoton ja luotaan työntävä. Tämä ristiveto on musiikin olennaisin tekijä, jota on vaikea ottaa vastaan muuten kuin erotistisella esikäsitteellisen kokemuksellisuuden ja mysteerin tunnustavalla kuunte-luasenteella.

Korvamme ja kuuntelemisen tapamme ovat historiallisesti muuttuvia. Kuten esimerkiksi musiikkifilosofit PETER SZENDY ja JERROLD LEVINSON ovat tahoillaan argumentoineet, kuunteleminen on muuttunut – eikä vähiten teknologian ja äänentoistolaitteiden kehittymisen myötä – nykyisin siten, että se huomioi entistä lyhytkestoisempia jaksoja omaksi kokemukselliseksi yksiköikseen (jos se nyt mihinkään pitkään on koskaan keskittynytäkään). Ja Bergmanin musiikkihan on juuri tätä: sen voima latautuu aina enemmän nythetken sävyihin, tunnelmiin ja jännitteisiin kuin jonkin tulevan odottamiseen. Bergmanin musiikki juhlii aina tässä ja nyt, läsnä olevassa soinnillisessa olemisen hurmiossa. Tämä rakenteellinen vastaavuus, olemisen perustyyli, yhdistää Bergmanin musiikkia tämän päivän kuulokulttuuriin. Joten voidaan todeta uudelleen: ”Låt mig utbringa en skål för ögonblicket!” •

Juha Torvinen

Kirjoittaja on musiikintutkija

Arkistolähteinä on käytetty Sibelius-museon, Paul Sacher Stiftungin sekä Erik Bergmanin perikunnan kokoelmia.

Teksti perustuu Juha Torvisen pitämään esitelmään Erik Bergman 100 vuotta -symposiumissa 21.11.2011 Helsingin Musiikkitalossa.

YKSITYINEN KOPIOINTI HYVITETTÄVÄ TAITEEN TEKIJÖILLE

Tästä on kysymys:

- 1) Tekijöillä on laillinen oikeus hyvitykseen yksityisestä kopioinnista.
- 2) Hyvitysmaksu on romahtanut, kun sitä ei peritä uusista laitteista.
- 3) Jos nykyisen järjestelmän annetaan kuivua kokoon, valtion on pian löydettävä jokin muu tapa toteuttaa EU-direktiivin edellyttämä hyvitys.

Sinulla joka olet tehnyt kirjallisen tai taiteellisen teoksen, on yksinomaisen oikeus määrätä teoksestasi valmistamala siitä kappaleita ja saattamalla se yleisön saataviin. Muiden ihmisten eduksi tätä oikeuttasi on kavennettu niin, että he saavat kopioida teoksiasi yksityiseen käyttöönsä, kunhan se hyvitetään sinulle.

EU:n tietoyhteiskuntadirektiivi sallii yksityisen kopioinnin edellyttäen, että taiteilijoille maksetaan kohtuullinen hyvitys. Yleisin tapa hoitaa asia on kerätä kopiointivälineiden kuluttajahinnassa hyvitysmaksua, jollainen Suomeenkin luotiin jo 1984, kasettimaksun nimellä.

Meillä hyvitysmaksua kertyi vuosittain n. 12 miljoonaa euroa. Tästä puolet tilitettiin suoraan taiteilijoille ja puolet musiikkia ja elokuvaa edistäville tahoille (LUSES, ESEK, AVEK), joiden tuella on ollut ratkaiseva merkitys satojen projektien toteutumiselle. Uusia nimiä on noussut esiin ja koko tarjonta rikkautunut. Pienellä rahalla on saatu paljon aikaiseksi.

Viime vuosina hyvitysmaksu on kuitenkin romahtanut 12 miljoonasta 6,5 miljoonaan!

EU-tuomioistuimien edellyttää hyvitysmaksun keräämistä ylipäättään kopiointiin soveltuvista laitteista, mutta Suomi

on implementoinut direktiivin väärin: meillä maksu peritään vain laitteista, joilla kopioidaan ”merkittävässä määrin”.

Niinpä maksua on Suomessa laajennettu hyvin nihkeästi uusiin laitteisiin, vanhojen (hyvitysmaksullisten) poistuksessa käytöstä. Kopiointiin soveltuvia laitteita myydään kaikkiaan 700–800 miljoonalla eurolla mutta hyvitysmaksun piiriin kuuluvia enää 50 miljoonalla.

Kopiointi kuitenkin lisääntyy rajusti. Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2010 Suomessa yli miljoona kansalaista tallensi puhelimeensa yhteensä n. 100 miljoonaa musiikkitiedostoa. Tänä vuonna 28 prosenttia suomalaisista on kopioinut musiikkia tietokoneelleen.

Opetus- ja kulttuuriministeriön (OKM) on kaavaillut musiikkipuhelinten ja tietokoneiden saattamista maksun piiriin – ja saanut vastaansa EFFIn (Electronic Frontier Finland) kampanjan, jossa on peloteltu kuluttajien siirtyvän ostoksille ulkomaille ja nettiin. Noinkohan?

Hyvitysmaksu nostaisi esim. iPhone 4:n (16GB) hintaa (noin 600 €) 0,5 % eli kolme euroa ja MacBook Pro 13:n (750GB) hintaa (noin 1 500 €) 0,8 % eli 12 euroa. Näin pienet rahat häipyvät ostajan näkyvistä jo kauppojen hintaverailussa. Onkin laskettu OKM:n esityksen merkitsevän, että suomalaiset maksaisivat vuodessa keskimäärin 2,70 euroa hyvitysmaksua.

EFFI moittii hyvitysmaksua ”tasaveroksi”, joka rasittaa köyhää enemmän kuin rikkasta. Ikään kuin välillisiä veroja ei Suomessa maksettaisi jo lukemattomista, tietokonetta ja musiikkipuhelinta välttämättömämmistä hyödykkeistä! EFFIn VILLE OKSANEN, joka muutoin ilmoittautuu oikeistolaiseksi, pitää itseään tässä kysymyksessä vasemmistolai-

senä ja PAAVO ARHINMÄKEÄ oikeistolaisena.

”Tasaveron” vastustajat ehdottavat hyvitysmaksun siirtämistä valtion budjettiin. Silloin kunkin kopijojen maksu kyllä määräytyisi tulojen mukaan, mutta samalla kopioinnista maksaisivat myös ne jotka eivät kopioi – ja tätähän hyvitysmaksun vastustajat ovat eritoten arvostelleet.

Ei tietenkään tiedetä, ketkä yksilöt kopioivat ja ketkä eivät. Mutta kopiointimääristä ja -alustoista on tuotettu runsaasti puolueetonta tutkimustietoa Hyvitysmaksun neuvottelukunnassa, jossa tekijänoikeusjärjestöjen lisäksi ovat mukana laitevalmistajat ja maahan-tuojat sekä relevantit ministeriöt (OKM, TEM, LVM) ja Kuluttajavirasto.

EFFI ehdottaa hyvitysmaksun siirtämistä valtion viestintärahaan, johon ohjattaisiin televisiomaksujen lisäksi taa-juusalueiden huutokauppatulot. Mikäs siinä, mutta edelliset menevät YLElle ja jälkimmäisiä kertyy hyvin vähän.

Kyllä budjettirahoituskin taiteilijoille kelpaisi mutta tuskinpa OKM:n nykymenoista otettuna kuten OSOININVAARA ehdottaa. Onneksi hän kuten myös VILLE NIINISTÖ ja ORAS TYNKKYKENEN ovat ydinasiassa samaa mieltä kuin EFFI, joka katsoo että ”taiteen ja kulttuurin tukeminen on arvokas asia”.

Haastankin nämä tahot eksplisiit- tisesti vastaamaan: 1) Kannatatteko EU-direktiivin kantaa, jonka mukaan oikeudenomistajien tulisi saada kohtuullinen hyvitys (”fair compensation”) yksityisestä kopioinnista? 2) Mikä olisi mielestänne paras tapa rahoittaa hyvitys? 3) Millä tavoin kohtuullinen hyvitys laskettaisiin? •

Mikko Heiniö

Kirjoitus on julkaistu Turun Sanomissa 14.12.2011. Sen yhteydessä julkaistiin valokuva, jonka kuvateksti kuului: ”Markku Klamin lastenooppera *Tulevaisuuden retki* – Turku 30.11 kuuluu tapahtumiin, joita tuettiin hyvitysmaksuvaroista.”

KORUNK ZENÉJE – AIKAMME MUSIIKKIA UNKARISSA

Unkarin säveltäjäyhdistys järjestää vuosittain Budapestissa festivaalin, jonka keskiössä on unkarilainen uusi musiikki. Korunk Zenéje -nimeä kantava tapahtuma järjestettiin tänä vuonna syys-lokakuun vaihteessa 37. kerran. On varsin kunioitettava saavutus järjestää mitä tahansa uuden musiikin tapahtumaa 37 kertaa. Saavutus hahmottuu erityisen huomionarvoisena silloin kun festivaalia järjestetään yhteiskunnallisissa olosuhteissa, joissa taloudellinen tuki uuden musiikin säveltämiselle sekä esittämiselle on erittäin niukkaa. Nykyisin Unkarissa valtaapitävä keskustaoikeistolainen Fidesz-puolue ei myöskään, ainakaan käymieni keskusteluiden perusteella, tule profiloitumaan oman aikamme korkeakulttuurin tai uuden musiikin ymmärtäjäksi saati tukijaksi.

Jos poliittista tahtoa, eli tässä yhteydessä rahaa, ei tunnu Unkarissa säveltäjäyhdistyksen festivaalille löytyvän, niin jostain kuitenkin löytyy – nimittäin varsin originaali ohjelmistopolitiikka. En kuitenkaan aivan suoralta kädeltä kuvaillisi syntynyttä vaikutelmaa raikkaaksi tuulahdukseksi. Ikään katsomatta, festivaalilla esillä olleet säveltäjät halusivat vaalia sävelkielessään ja muotorakenteissaan tuttuja ja turvallisia konventioita.

Kuusipäiväisen festivaalin ohjelmassa oli kaikkiaan viiden unkarilaisen säveltäjän sävellyskonsertit. Tämän lisäksi festivaalin ohjelmassa oli kaksi muuta konserttia, joiden ohjelmat sisälsivät useamman eri säveltäjän teoksia. Saavuin Budapestiin vasta festivaalin kolmantena päivänä, joten ensimmäisiin konsertteihin en ehtinyt. Festivaalin avaus oli SÁNDOR SZOKOLAYN sävellyskonsertti, joka samalla oli säveltäjän 80-vuotishuhtakonsertti. Seuraavana päivänä tahti kiihtyi, sillä ohjelmassa oli kaksi profiilikonserttia – säveltäjäniminä LÁSZLÓ KIRÁLY (s.1954) sekä LAJOS HUSZÁR (s.1948).

”Kuusipäiväisen festivaalin ohjelmassa oli kaikkiaan viiden unkarilaisen säveltäjän sävellyskonsertit. Tämän lisäksi festivaalin ohjelmassa oli kaksi muuta konserttia, joiden ohjelmat sisälsivät useamman eri säveltäjän teoksia.”

Muutamien levytysten perusteella, lyhyesti luonnehtien, näitä kolmea säveltäjää tuntuisi yhdistävän voimakas traditionaalisuus. Teoksista huokuu Kodály'n ja Kurtágin perintö. Samoin hyvin hillitty tarve muunnella tai kehittää traditiota. Mutta toisaalta esimerkiksi Szokolayn opusnumerot yltyvät kahdensadan paremmalle puolelle, joten tuotannosta voi hyvinkin löytyä teoksia, joille luonnehdintani ei tee oikeutta.

Unkarilainen nuorista muusikoista koostuva, vuonna 2010 perustettu Trio Inception oli rakentanut ohjelmansa kirkasotsaisesti festivaalin hengessä. Käyrätorven, pianon ja sellon muodostama trio esitti konsertissaan nuorien unkarilaisten säveltäjien PÉTER ZOMBOLAN, TAMAS MATKÓN ja ÁKOS ZARÁNDYIN teoksia. Konsertin ensimmäinen puolisko, nimeltään ”Institutio”, oli kuitenkin muusikoiden sekä tanssija MELINDA VIRÁGIN improvisaatio. Improvisaatio oli käsiohjelman mukaan vapaasti käännettynä: ”Matka tilaan, jossa emme tunne ajan käsitettä, maan ja taivaan väliin puristettuna”. Filosofinen matka jäi varsin latteaksi kokonaisuudeksi. MICHAEL NYMAN -tyyliin toteutettua elokuvamusiikkia ilman Nymanin kekseliäisyyttä, ekspressiivisyyttä ja elokuvaa. Tanssijan osuus ei tuonut lisäarvoa teokselle. Toinen puolisko ”Nooan pojat” oli selkeästi parempi kuin ”Institutio”. Ohjelmassa oli läpisävellettyjä teoksia, joihin Virág oli tehnyt mielestäni toimivan koreografian kolmelle miestanssijalle. ”Nooan pojat” saa helposti raamatullisia konnotaatiota, mutta itse musiikki oli pit-

kähti ensimmäisen puoliskon toisintoa. Tai voisi arvella, että säveltäjien teokset olivat tehneet syvän vaikutuksen trion muusikoihin – alkupuoliskon improvisaatio pyristeli kohti säveltäjien teoksien ilmaisua. Käsiohjelmaa mukaillen ”pojat” eivät saaneet ohjausta ”herralta” uuden maailman raunioissa. Niinpä he joutuvat yksin rakentamaan mielekkäitä sisältöjä olemassaololleen. Mielekkästä sisältöä teoksiinsa Zombola, Matkó ja Zarándy ovat löytäneet diatonisesta minimalismista sekä monotonisesta, muuttumattomana etenevästä hitaasta pulsaatiosta.

Tämän konsertin perusteella vuonna 1983 syntynyt Zombola jäi mieleen vahvimpana. Hänen kolme teostaan hahmottuivat jokainen kypsinä ja ehjinä kokonaisuuksina. Teokset eivät ehkä ole sykhdyttävän omaperäisiä tai rohkeita luonteeltaan, mutta uskoisin, että tällaista musiikkia on helppo kaupallistekin näkökulmasta lähestyä. Yhtään ”rumaa” hetkeä teoksista ei löydy. Itse jäin kaipaamaan teoksiin monipuolisempia kerroksia sekä elävämpää sointipintaa kuuntelukokemusta rikastuttamaan. Samoin olisin ollut kiitollinen edes yhdestä soivasta eleestä, joka ei olisi heti perään toistunut täysin muuntumattomana useita kertoja. Toisenlaisessa konserttiohjelmassa Zombolan teokset olisivat kenties voineet toimia miellyttävinä kontrasteina keskittyneempää kuuntelua vaativien teosten joukossa. Tätä konserttia vaivasi kuitenkin Unkarin parlamenttitalon kokoinen yksipuolisuus.

84-vuotiaan JÁNOS DECSÉNYIN sävellyskonserttiin oli poikkeukselli- >>

WOMEN
SCHEDULE
FOR
LADY (GENT)
FACIAL
MASSAGE
WAX

←
WOMEN
SCHEDULE
FOR
LADY (GENT)
FACIAL
MASSAGE
WAX

WOMEN
SCHEDULE
FOR
LADY (GENT)
FACIAL
MASSAGE
WAX

Hotellin loppuun asti mietittyä sisustusta. KUVA: ANTTI AUVINEN.

sen vaikeaa päästä. Konserttipaikka, sokeain koulu, oli kauttaaltaan lukittu hyvissä ajoin ennen konsertin alkua. Päästyämme viimein talonmiehen avustuksella sisään tuplasimme helposti yleisömäärän noin kahteenkymmeneen. Decsény kertoi toimineensa Unkarin elektroakustisen studion johtajana kahdenkymmenen vuoden ajan. Yksi konsertin positiivisista elämyksistä olikin hänen nauhateoksensa Kivet vuodelta 1987. Teoksessa säveltäjä oli jäsentänyt konkreettisia ääniä sekä erilaisia äänisynteesejä selkeiksi jatkumoiksi. Konsertin toinen nauhateos Konsertto vuodelta 2005 olikin kummallisempi konstruktio. Teos pohjautui säveltäjän vuonna 1976 kantaesitettyyn pianokonserttoon. Itse pianokonserttoa ei kuitenkaan kuultu vaan kuulokuvaan syötettiin orkesterin jousiston viritystilanne ennen konserttia sekä erilaisia

ihmisen haukottelua kuvaavia ääniä. Loppuhuipennus oli viinipullon korkin avaamista kuvaava ääni sekä sarja rysähdyksiä, jotka selkeästi pyrkivät kuvaamaan auto-onnettomuuden äänimaisemaa. Kyllä, myös doppler-ilmiöllä höystetty ambulanssin sireenin ääni kuultiin teoksen lopussa. Säveltäjä nauroi aivan valtoimenaan kuunnellessaan teostaan. Olin mykistynyt. Instrumentaali- ja vokaaliteoksissaan Decsény osoittautuikin sitten atonaalisten solujen parantomattomaksi permutoijaksi sekä keski-rekisterikuninkaaksi. Kontrastien sekä draaman puuttumisella oli vaikutusta kuulijoihin. Yleisömäärä väheni huomattavasti puoliajalla.

1975 syntyneen LEVENTE GYÖNGYÖSIN sävellyskonsertin puitteet olivat kohdallaan. Konsertti järjestettiin Yliopiston kirkossa, joka on yksi hienoimmista barokkikir-

koista Budapestissa. Kaksi huippuluokan kuoroa, muutama solisti sekä Unkarin radion sinfoniaorkesteri esittivät Gyöngyösien kirkkomusiikkiteoksia hyvin korkeatasoisesti.

Gyöngyösi säveltää ”perinteisiin latinankielisiin teksteihin meidän aikamme kirkkomusiikkia”. Millaista on meidän aikamme kirkkomusiikki? Tämän konsertin perusteella voisi sanoa, että se on kauttaaltaan pehmeää ja särötöntä sekä helppoa, mutkatonta gloriaa. Minä olen draaman ystävä, sekä hyvässä että pyhässä, ja mielestäni mielenkiintoinen musiikki sisältää kontrasteja, ilmaisullista avaruutta sekä monipuolista musiikillista materiaalia. Sieluni huutaa ”meidän ajaltamme” armoa, jos musiikin ilmaisun rikkaus – potentiaaliset helvetin kellot ja ruosteiset tuomiopäivän pasuunat – puhuttelevat syvemmin kimaltavina kulkusina ja tasavireisinä

tinapilleinä. Vaikka Gyöngyösi piilot-
taakin perkeleensä teoksissaan hallitsee
hän kuorolle kirjoittamisen aivan erin-
omaisesti. Tämä näkyi myös kuorojen
esiintymisessä – kuorot selvästi pitivät
esittämistään teoksista.

Festivaalin viimeisenä päivänä esiintyi
ranskalainen vokaaliyhtye Soli-Tutti.
Ranskalaiset eivät esittäneet unkarilaisten
säveltäjien teoksia. Tässä mie-
lessä he poikkesivat jyrkästi festivaalin
muusta tarjonnasta. Ohjelmassa oli
mm. XENAKIKSEN *Nuits* sekä teoksia
MESSIAENILTA ja GÓRECKILTA.

Unkarilla on musiikillisesti rikas
menneisyys. Alueelta on noussut useita
merkittäviä säveltäjiä, jotka ovat roh-
keasti ja ennakkoluulottomasti pyr-
kineet luomaan musiikkiinsa entistä
rikkaampia ja monipuolisempia ilmai-
sumuotoja. Mainittakoon esimerk-
kinä vaikkapa GYÖRGY KURTÁG,
PETER EÖTVÖS tai kvasi-unkarilainen
GYÖRGY LIGETI. On mielestäni hyvin
todennäköistä, että myös tulevaisuudessa
alueelta nousee esiin mielenkiintoisia
säveltäjiä.

Täysin kattavaa kuvaa unkarilaisen
uuden musiikin nykytilasta ei tällai-
nen festivaali luonnollisestikaan anna.
Lisäksi muualla asuvien ja työskentele-
vien säveltäjien, mahdollisesti mielen-
kiintoista tuotantoa, ei ainakaan tällä
kertaa festivaalilla kuultu.

”Unkarin säveltäjäyhdistyksen koordinoiman festivaalin ohjelma oli rakennettu pyrkimyksenä esitellä tämän hetken mielenkiintoisinta musiikillista antia unkarilaisten nyky-säveltäjien tuotannoista. Tässä mielessä voisin perustellusti väittää, että persoonallisuutta sekä rohkeutta festivaalin ohjelmaan olisi mahtunut lisää.”

En ole unkarilaisen nykymusiikkielä-
män asiantuntija. Oletan kuitenkin, että
Unkarin säveltäjäyhdistyksen koordinoi-
man festivaalin ohjelma oli rakennettu
pyrkimyksenä esitellä tämän hetken
mielenkiintoisinta musiikillista antia
unkarilaisten nykysäveltäjien tuotan-
noista. Tässä mielessä voisin perustel-
lusti väittää, että persoonallisuutta sekä
rohkeutta festivaalin ohjelmaan olisi
mahtunut lisää.

Voi kysyä, onko nykyinen Unkari
taloudellisesti ja poliittisesti sellainen
yhteiskunta, jossa ylipäätään on mitään
mahdollisuuksia ”rikkaamman” ja
”monipuolisemman” rohkealle etsimi-
selle? Taloudellisesti ajatellen ajat ovat
tiukat. Luottoluokittaja Moody’s laski
marraskuussa Unkarin valtion velkakir-
jojen luokituksen niin sanottuun roska-
lainakategoriaan. Unkari on pyytänyt
raha-apua sekä IMF:ltä että EU:lta.
Toisaalta köyhyys sinänsä ei ole ennen-
kään estänyt yksilön taiteellisen ilmai-
sun kehittymistä rohkeaksi. Köyhyys ei
liioin ole estänyt aikaisempien ilmai-

sukeinojen tervettä kyseenalaistamista.
Myös Unkarin poliittinen nykytodel-
lisyys on jossain määrin haasteellinen.
Erytyisesti mieleen on jäänyt median
vapauden selkeä rajoittaminen niin kut-
sutun medianeuvoston avulla sekä yksi-
tyisten eläkesäästöjen kansallistaminen.
Mutta jälleen voi todeta, että poliitikot
eivät ole aikaisemminkaan onnistuneet
estämään taiteellisen ilmaisun kehitty-
mistä yhä rikkaammaksi ja entistä moni-
puolisemmaksi.

Budapest on fantastinen kau-
punki kylpylöineen ja ravintoloineen.
Tapaamani ihmiset olivat erittäin ystä-
vällisiä ja kiinnostavia. On erikseen
vielä mainittava muusikoiden, erityisesti
laulajien, korkea taiteellinen ja tekni-
nen taso. Uskon, että Korunk Zenéje
-festivaali profiloituu tulevaisuudessa
nykyistä mielenkiintoisempaan. •

Antti Auvinen

Festivaalin käsiohjelma oli kokonaan unkarinkielinen. Kiitän Adam Világia käännösavusta.

ONNITTELEMME

Esa-Pekka Saloselle Grawemeyer-palkinto Säveltäjä ja kapellimestari Esa-Pekka Salosen viulukonsertto on voittanut sadantuhannen dollarin eli noin 76000 euron Grawemeyer-palkinnon. Louisvillen yliopiston vuosittain myöntämä sävellyspalkinto on maailman suurimpia ja arvostetuimpia. Aikaisemmin palkinnon ovat voittaneet mm. KAIJA SAARIAHO sekä esimerkiksi WITOLD LUTOSLAWSKI, GYÖRGY LIGETI ja PIERRE BOULEZ.

Salonen johti nyt palkitun viulukonserton kantaesityksen vuonna

2009 Los Angelesissa solistina LEILA JOSEFOWICZ. Viulukonsertto tallennetaan CD:lle Helsingin Musiikkitalossa toukokuussa. Radion sinfoniaorkesteria johtaa säveltäjä ja solistina on sama kuin kantaesityksessä.

Veli-Matti Puumalalle Erik Bergman -palkinto Erik Bergmanin 100-vuotisjuhlien kunniaksi Erik Bergman -rahasto myönsi säveltäjän nimikkopalkinnon säveltäjä, professori Veli-Matti Puumalalle. Palkinnon suuruus on 20000 euroa. Palkinnon myöntämisperusteiden mu-

kaan Veli-Matti Puumala on monipuolisessa ja kauttaaltaan korkeatasoisessa sävellystyössään eri tavoin jatkanut modernismin esteettistä ja henkistä perintöä. Hänen tuotannossaan havaittavat useat tyyllilliset ja ilmaisulliset kehityslinjat yhdistyvät osaksi vahvaa persoonallista ilmaisukieltä.

Svenska kulturfondenin alaista Erik Bergman -rahastoa hallinnoi Svenska Litteratursällskapet. Palkinto on aikaisemmin myönnetty PAAVO HEINISELLE (1991), JUKKA TIENSUULLE (1996) ja ULF SÖDERBLOMILLE (2001). •

ISCM-VALINTOJA

(ISCM = INTERNATIONAL SOCIETY FOR CONTEMPORARY MUSIC)

Belgiassa järjestettävälle ISCM 2012 -festivaalille on Belgian taiteellinen toimikunta valinnut esitettäväksi MAX SAVIKANKAAN teoksen *Disparitions* alttoviululle ja elektroniikalle.

Itävallassa ja Slovakiassa vuonna 2013 järjestettävää ISCM-festivaalia varten on Suomen jury (säveltäjä TAPANI LÄNSIÖ ja sellisti JUHO LAITINEN) ehdottanut festivaalin taiteelliselle toimikunnalle seuraavia suomalaisia teoksia:

- LAURI SUPPONEN: *Lastuja*
- HANNU POHJANNORO: *images, hommages*
- TAPIO NEVANLINNA: *Punaiset pojut*
- SAMI KLEMOLA: *Primitives*
- JUKKA TIENSUU: *Vie*
- JUKKA-PEKKA LEHTO: *Chironomia*

Vuonna 2014 ISCM-festivaali järjestetään Puolan Wrocławissa. Teoshaku julistetaan ensi keväänä, mutta innokaimmat voivat halutessaan käydä jo nyt katsomassa festivaalin verkkosivulla, millaisia teoksia Wrocławiin halutaan. Verkkosivu on osoitteessa: www.world-musicdays2014.pl/en/program#zasady/

Kuten aiemmin on jo mainittu, näitä ISCM-teoshakuja on nyt harvinaisen tiheästi, mikä johtuu siitä, että Belgian teoshaku oli myöhässä ja Wrocławin teoshaku on hyvin varhain kyseisen festivaalin ohjelman laajuudesta johtuen. Ensi kevään jälkeen onkin arvattavasti yli vuoden tauko ennen kuin seuraava teoshaku on odotettavissa. •

KANTAESITYKSIÄ

Tässä olevat kantaesitykset ovat tulleet tietoomme edellisen *Komposition* ilmestymisen jälkeen. Tiedot perustuvat säveltäjien ilmoituksiin tai muutoin sattumoisin löytyneisiin kantaesitystietoihin.

5.9.2011. ASKO HYVÄRINEN: *After Trance*. Dirk Altmann (bassoklarinetti), Benedikt Kurz (marimba). St. Georgen, Saksa.

25.9.2011. ADINA DUMITRESCU: *Necklace*. Mikko Raasakka (bassoklarinetti). Jyväskylä.

30.10.2011. PERTTU HAAPANEN: *Prime Rain*. X ja kitara soi -festivaali, Lappeenranta.

2.11.2011. ULF LÅNGBACKA: *Rakkaus on musta leijona*. Maikki Särkkä (sopraano), Jussi Laukoja (piano), Riikka Jutila (perc). Sibelius-museo, Turku.

3.11.2011. KAI NIEMINEN: *Nocturnal Mindscales*. Lily-Marlene Puusepp, Linda Hedlund, Malla Vivolin, Jussi Aalto ja Seeli Toivio. Musiikkitalo, Helsinki.

3.11.2011. ILARI KAILA: *Sellokonsertto*. Kuopion kaupunginorkesteri, joht. Sascha Goetzl, sol. Roi Ruottinen. Kuopion Musiikkikeskus.

4.11.2011. MARKKU KLAMI: *REPEAT*. Johanna Kärkkäinen (flute), Markku Klami (electronics), Arttu Merimaa (video). Sibelius-museo, Turku.

6.11. PETRI JUDIN: *Arabesque & Furioso*. Satu Hiisvirta (huilu), Vesa Kuokkanen (kitara). Vaasa.

11.11.2011. SAMI KLEMOLA: *Sideshow – 5th floor*. Clotilde Lacroix (sello). Le Centquatre, Salle 200, Pariisi.

13.11.2011. ILARI LAAKSO: *Sarastaa*. Teksti: Arto Melleri. Ulla Raaskio (mezzosopraano) ja Jyrki Lähteenmäki (piano). Seinäjoki-Sali.

15.11.2011. KAI NIEMINEN: *Ignis Fatuus*. Yrkehögskolan Novia, Pietarsaari.

16.11.2011. KAI NIEMINEN: *In der Winterszeit*. Tempelauktion kirkko, Helsinki.

19.11.2011. JAN MIKAEL VAINIO: *Driven*. Otto Tolonen (kitara). Louisville, Tennessee, USA.

19.11. ANTTI HAAPALAINEN: *Syyskesän yöt*. Teksti: Katri Vala. Naantalin kamarikuoro, joht. Antti Haapalainen. Hyvinkään taidemuseo.

20.11.2011. HARRI AHMAS: *Kumartakaa valkeaa*, messu solisteille, kuorolle ja orkesterille. Johanneksen Kamari-orkesteri ja Kamarikuoro, joht. Pertti Eerola, sol. Aulikki Eerola (sopraano) ja Jorma Hynninen (baritoni). Johanneksen kirkko, Helsinki. Johanneksen kirkon tilaus kirkon 120-vuotisjuhlakonserttiin.

27.11.2011. ADINA DUMITRESCU: *Ua hoi!* kahdelle kanteleelle. Eva Alkula ja Jenny Vartiainen. Willa MAC, Tampere.

27.11. ADINA DUMITRESCU: *Fresh*. Eva Alkula (kantele), Jenny Vartiainen (kantele), Janne Tuomi (perc). Tampere.

27.11. ADINA DUMITRESCU: *Acrilic damunt tela – Hommage a Joan Miro*. Eva Alkula (kantele), Jenny Vartiainen (kantele), Janne Tuomi (gongs). Tampere.

30.11.2011. ASKO HYVÄRINEN. Sävellyskonsertti *VOYAGE*. *Avant voyage for eight players* *Miranda DSN for solo violin & sound space* *Interlude I solo percussion* *After trace for bass cl & marimba (amplified)* *Interlude II solo percussion* *Interlude III solo percussion* *A Lie Nation*

Tapiola Sinfoniettan ja Avanti!n muusikoita, joht. Elina Jukola. Helsinki, Musiikkitalo.

5.12. SEPPÖ PAAKKUNAINEN: *Sami Eatnan Jahkiaigii*. 8-osainen sarja. Lapin Sotilassoittokunta, joht. Juha Tiensuu, sol. Angelit (joiku), Pasi Lehtoranta (saksofoni). Korundi, Rovaniemi.

5.12. TAPIO TUOMELA: *Fissure*. Herman Wallen (baritoni), Marko Portin (klarineti), Teija Kivinen (viulu), Max Savikangas (alttoviulu), Markus Hohti (sello), Tapio Tuomela (piano). Musiikkitalo, Helsinki.

8.12.2011. SAMPSA ERTAMO: *Festive Overture*. Lahden kaupunginorkesteri, joht. Okko Kamu. Roope Gröndahl (piano). Snellman-Sali, Kokkola.

10.12. MARIA KALLIONPÄÄ: *Acceleration – Nocturne/Reflections*. Pori Sinfonietta. Porin taidemuseo, Pori.

10.12. JUKKA-PEKKA LEHTO: *Entropia*. Pori Sinfonietta, sol. Sami Junnonen (huilu). Porin taidemuseo, Pori.

11.12. JARKKO HARTIKAINEN: *Still...* sekakuoroversio kantaesitys. Wiipurilaisen Osakunnan Laulajat, joht. Jutta Seppinen. Munkkivuoren kirkko, Helsinki.

13.12. JYRKI LINJAMA: *Enkelivariaatioita*. Katariina Lankinen ja Silva Koskela, viulu. Konservatorio, Tampere.

17.12. OLLI KORTEKANGAS: *Tuokoon joulu*. Sekakuoroversio kantaesitys. Teksti: Vuokko Kortekangas. Canzonetta Nova, joht. Erkki Rajamäki. Järvenpää.

12.1. KYÖSTI HAATANEN: *Fredenholm-lauluja*. Kuopion kaupunginorkesteri, joht. Tibor Bogányi, sol. Jorma Silvasti. Kuopion Musiikkikeskus klo 19.00.

14.1. JIMMY LOPEZ: *Ccantu*. Helge Antoni (piano). Langen Foundation. Neuss, Saksa.

17.1. OLLI KOSKELIN: *X'Seven, soolospelolle*. Helsingin Musiikkitalo, Camerata-sali klo 19.00. >>

KANTAESITYKSET

17.1. OLLI KOSKELIN: *Seitsemän Haikua, huilulle, sellolle ja pianolle*. Helsingin Musiikkitalo, Camerata-sali klo 19.00.

17.1. OLLI KOSKELIN: *Trio 1, huilulle, sellolle ja pianolle*. Helsingin Musiikkitalo, Camerata-sali klo 19.00.

17.1. OLLI KOSKELIN: *Trio 2, huilulle, sellolle ja pianolle*. Helsingin Musiikkitalo, Camerata-sali klo 19.00.

25.1. MAX SAVIKANGAS: *Whisked whistle for symphony orchestra*. Radion sinfoniaorkesteri, joht. Santtu-Matias Rouvali. Juliana Avdeeva (piano). Helsingin Musiikkitalon konserttisali klo 19.00. Yleisradion tilaus.

26.1. KALEVI AHO: *Käyrätorvikonsertto*. Lappeenrannan kaupunginorkesteri, joht. Tibor Bogányi, sol. Annu Salminen (horn). Lappeenranta-sali klo 19.00.

28.1. OLLI KORTEKANGAS: *When not if*. Teksti: Michael Baran (käännös: Eva Buchwald). Nicholas Söderlund (basso-baritoni) ja Tuula Hällström (piano). Helsingin Musiikkitalo, Camerata-sali klo 17.00.

3.2. ANTTI AUVINEN: *Uusi teos, uruille*. Susanne Kujala (urut). Helsingin Musiikkitalo, Organo-sali klo 19.00.

3.2. OLLI MUSTONEN: Sinfonia nro 1 *Tuuri*. Tampere Filharmonia, joht. Olli Mustonen. Tampere-talo klo 19.00.

13.2. LOTTA WENNÄKOSKI: *Uusi teos jousitriolle*. ZPR Trio. Konserthuset, Tukholma.

12.2. PETRI JUDIN: *Pianotrio nr. 2*. Kuula-Opiston oppilaita (Pianopedagogit ry:n kokouksen yhteydessä). Vaasa.

22.2. OLLI KORTEKANGAS: *Neljä laulua Kirsti Simonsuuren runoihin*. Ilona Jokinen (sopraano), Asta Onnila (piano). Tempeliaukion kirkko, Helsinki klo 19.00.

1.3. LEIF SEGERSTAM: Sinfonia nro 247 *“From a Tuijanest in the Ö-landic forests...”*. Turun Filharmoninen orkesteri, joht. Leif Segerstam. Turun konserttitalo klo 19.00.

2.3. KALEVI AHO: *Pasuumakonsertto*. Residentie Orkest Den Haag, joht. Santtu-Matias Rouvali, sol. Jörgen van Rijen (trb). Den Haag, Hollanti.

3.3. OSMO TAPIO RÄIHÄLÄ: *Zenith*. Uusinta-kamariyhtye. Kirkko soikoon! -festivaali, Kallion kirkko Helsinki klo 17.00.

7.3. MATTHEW WHITTALL: *The heaven that dwells so deep*. Radion Sinfoniaorkesteri, joht. Ernest Martinez-Izquierdo, sol. Ilari Angervo (vla). Helsingin Musiikkitalon konserttisali klo 19.00.

10.3. HARRI KERKO: *ZECHARIAH*. Harri Kerko (laulu ja urkupositiivi), Mika Rättö (laulu ja perkussiot), Petteri Rajanti (elektroniiikka), Vox Cantorum -kuoro, joht. Heikki Seppänen. Tempeliaukion kirkko, Helsinki.

10.3. OLLI KOSKELIN: *Uusi teos*. Tuomas Pyrhönen (urut), Helsingin tuomiokirkko klo 16.00.

10.3. PERTTU HAAPANEN: *Angelic language*. Tuomas Pyrhönen (urut), Helsingin tuomiokirkko klo 16.00.

10.3. TAUNO MARTTINEN: *Jousikvartetto*. Kerim Gribajcevic (vl), Katariina Taipale (vl), Jouni Rissanen (vla), Pekka Laamanen (vc). Turun linna klo 15.00.

11.3. OLLI KOSKELIN: *Na Sha i*. Oliphant-yhtye. Ritarihuone, Helsinki.

11.3. KALEVI AHO: *Teos käyrätorvelle ja uruille*. Petri Komulainen, käyrätorvi ja Jan Lehtola, urut. Tempeliaukion kirkko, Helsinki klo 16.00.

13.3. PETRI JUDIN: *TriOn-Off huilulle, alttoviululle ja harpulle*. Ensemble Transparent. Helsingin Musiikkitalo, Camerata klo 19.00.

21.3. PAAVO KORPIJAAKKO: *Sellokonsertto*. Jyväskylä Sinfonia, joht. Sasha Mäkilä, sol. Ilkka Kauppi (vc). Jyväskylän teatteritalo klo 19.00.

21.3. TUOMAS TURRIAGO: *Uusi teos*. Tampere Filharmonian vasket, joht. Tuomas Turriago. Tampereen raatihuone klo 19.00.

24.3. MIKKO HEINIÖ: *Maria Suite*. Sekakuorolle. Key Ensemble, joht. Teemu Honkanen. Paraisten kirkko.

30.3. SAMPO HAAPAMÄKI: *Konsertto neljäsosävelaskelharmonikalle ja neljäsosävelaskelkitaralle*. Tapiola Sinfonietta, joht. Stefan Asbury, sol. Veli Kujala (neljäsosävelaskelharmonikka) ja Jarmo Julkunen (neljäsosävelaskelkitara). Tapiolasali, Espoo klo 19.00.

30.3. KALEVI AHO: *Konsertto trumpetille ja sinfoniselle puhallinorkesterille*. DeFilharmonie Antwerpen, sol. Alain De Rudder, joht. Martyn Brabbins. Antwerpen, Belgia.

30.3. JIMMY LOPEZ: *América Salvaje*, sinfoninen runo. Tampere Filharmonia, joht. Miguel Harth-Bedoya. Tampere-talo klo 19.00.

SÄVELLYSKONSERTIT

OLLI KOSKELININ SÄVELLYSKONSERTTI

Helsingin Musiikkitalo, Camerata-sali 17.1.2012 klo 19

Ohjelma:

X'Seven KE

Seitsemän Haikua KE

Trio1 KE

Trio 2 KE

Courbures (1989)

Tintinnio (2003)

Esiintyjät:

MIKAEL HELASVUO (huilu)

TUOMAS MALI (piano)

SAMI MÄKELÄ (sello)

JOUKO LINJAMAN SÄVELLYSKONSERTTI

Helsingin Tuomiokirkossa 14.3.2012 klo 19

Ohjelma:

Kolme liturgista lasimaalausta

Organum supra Bach

Magnificat

Partitasonata Veni Creator Spiritus

Missa Cum jubilo.

Esiintyjät: urkurit EERO ANNALA,

MARKKU HEIKINHEIMO, KARI JUSSILA,

PETER PEITSALO ja TUOMAS PYRHÖNEN.

Konsertin järjestää Helsingin Urkupäivät

HAETAAN TOIMISTOASSISTENTTIA

Suomen Säveltäjät ry etsii 1.3.2012 alkaen osapäiväistä toimistoassistenttia, jonka työaika on n. 20 t/viikossa ja palkka sopimuksen mukaan. Toimenkuvaan kuuluvat vaihtelevat käytännön tehtävät yhdistyksen toiminnanjohtajan alaisuudessa sekä kontaktipintana jäsenistöön.

Perusedellytyksiä tehtävässä menestymiseen ovat joustavuus sekä erinomaiset sosiaaliset ja suomen kielen taidot, hyvät tietotekniset valmiudet sekä hyvä englanninkielen suullinen ja kirjallinen taito. Taloushallinnon kokemus, kulttuurialan tuntemus ja toisen kotimaisen kielen hallinta katsotaan ansioiksi. Valittavalta henkilöltä toivotaan pitkäaikaista sitoutumista tehtävään.

Hakemukset ansioluetteloinen pyydetään lähettämään 31.1.2012 mennessä osoitteella Suomen Säveltäjät ry, Runeberginkatu 15 A 11, 00100 Helsinki. Lisätietoja antaa sähköpostitse varapuheenjohtaja ANTTI AUVINEN antti.auvinen@iki.fi •

SUOMEN SÄVELTÄJÄIN SIBELIUS-RAHASTO

JAKO 8.12.2011

Pegasos-rahasto

<i>Tilaaaja / säveltäjä</i>	<i>Kirjailija</i>	<i>Myönnetty (e)</i>	<i>Tuki myönnetty</i>
LYYTIKÄINEN PASI	SAILA SUSILUOTO JA JOUNI TOSSAVAINEN	2 000,00	kirjailijoille
RAASAKKA VILLE	KRISTIINA WALLIN	1 800,00	säveltäjälle
TALVITIE RIIKKA	EINO SANTANEN JA PETER MICKWITZ	1 200,00	kirjailijoille

Yhteensä
5 000,00

Työskentelyapurahat

<i>Säveltäjä</i>	<i>Myönnetty (e)</i>
ANTTI AUVINEN	3 000,00
HEINZ-JUHANI HOFMANN	3 000,00
KIMMO KUOKKALA	3 000,00
MINNA LEINONEN	3 000,00
KLAUS WIEDE	3 000,00

Yhteensä
15 000,00

Sävellystilausavustukset

<i>Tilaaaja</i>	<i>Säveltäjä</i>	<i>Myönnetty (e)</i>	<i>Teos</i>
CRUSELL-SEURA	JUAN ANTONIO MURO	1 000,00	Teos 2-3 puupuhaltimelle 2'
DEFUNENSEMBLE	ASKO HYVÄRINEN	4 000,00	Teos yhtyeelle (fl, cl, pno, harp, vc) ja elektroniikal- le 15'
HELSINGIN KAMARIKUORO	JOVANKA TRBOJEVIĆ	4 000,00	Teos kamarikuorolle ja näyttelijöille n. 60'
VELI KUJALA	HANNU POHJANNORO	2 500,00	Sooloteos 1/4 sävelaskel- harmonikalle 10"-15"
OOPPERA SKAALA	RIIKKA TALVITIE	4 000,00	Ooppera 90'
EEVA RYSÄ	OLLI VIRTAPERKO	2 500,00	Teos soolospelolle 8"-10'
TAMPEREEN KAMARIOOPPERAYHDISTYS	PAAVO KORPIJAAKKO	4 000,00	Kamariooppera 25'

Yhteensä
22 000,00

Yhteensä
42 000,00

MADETOJA-SÄÄTIÖN AVUSTUKSET

Suomen Säveltäjät ry:n perustama Madetoja-säätiö julistaa haettavaksi avustukset, joita myönnettään Leevi Madetojan teoksiin liittyviin hankkeisiin sekä uusien suomalaisten sävellysten tilaamiseen. Avustuksia voidaan myöntää rajoitetusti myös uuden suomalaisen musiikin taltiointiin ja esittämiseen.

Tuki on tarkoitettu ensisijaisesti sellaisille esiintyjille ja esiintyjäyhteisöille, jotka eivät saa huomattavaa julkista tukea. Avustusta hakee esiintyjä tai tilaaja eikä sitä myönnetä jo toteutuneisiin hankkeisiin. Avustusta ei myöskään myönne-

tä hakijalle ja/tai säveltäjälle, jolla on säätiöstä tuettu keskeneräinen projekti. Avustusta ei voi saada liioin kahtena peräkkäisenä vuotena. Taltiointitukea voi hakea myös säveltäjä.

Hakemuslomakkeita saa säätiön toimistosta ja verkkosivulta www.composers.fi (Madetoja-säätiö). Hakemukset liitteineen on toimitettava 31.1.2012 (postileima) mennessä osoitteella:
Madetoja-säätiö
c/o Suomen Säveltäjät ry
Runeberginkatu 15 A 11
00100 HELSINKI.

Sähköpostitse tai kirjattuna kirjeenä toimitettuja hakemuksia ei oteta huomioon.

Sävellystilauksia koskevissa anomuksissa on oltava mukana säveltäjän suostumus.

Yhteisöjen tulee liittää anomukseen sa uusin tilinpäätös ja talousarvio. Avustukset maksetaan jälkikäteen tiliselvitystä vastaan. •

Tiedusteluihin vastaa säätiön asiamies Annu Mikkonen, puh. (09) 44 55 89 annu.mikkonen@composers.fi

KEVÄÄN 2012 KALENTERI

Yhdistyksen vuosikokous

to 8.3.2012 klo 18 Lallukan juhlasalissa

Teoston kevätkokous

ke 18.4.2012 klo 16

Tampere Biennale

ke-su 18.-22.4.

Yhdistyksen kevätseminaari

pe 20.4.2012 klo 15-18 Tampere-talon studiossa

Yhdistyksen kevätkokous

la 21.4.2012 klo 14

Tampereella myöhemmin ilmoitettavassa paikassa

**Toivotamme
onnellista uutta vuotta
kaikille Komposition
lukijoille!**

